

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

- 1) Artykuł 138 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej sprzeciwia się temu, by przepisy krajowe uzależniały zastosowanie zwolnienia wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu od przesłanki posiadania przez nabywcę tego środka transportu siedziby lub miejsca zamieszkania w państwie członkowskim przeznaczenia rzeczonoego środka transportu.
- 2) Artykuł 138 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie można odmówić zwolnienia dostawy nowego środka transportu w państwie członkowskim dostawy z tego tylko względu, że ów środek transportu był zarejestrowany w państwie członkowskim przeznaczenia jedynie tymczasowo.
- 3) Artykuł 138 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112 sprzeciwia się temu, by sprzedawca nowego środka transportu, przetransportowanego przez nabywcę do innego państwa członkowskiego i tymczasowo zarejestrowanego w tym państwie, był później zobowiązany do uiszczenia podatku od wartości dodanej, gdy nie jest wykazane, że rejestracja tymczasowa wygasła i że ów podatek został lub zostanie uiszczony w państwie członkowskim przeznaczenia.
- 4) Artykuł 138 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112 oraz zasady pewności prawa, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań sprzeciwiają się temu, by sprzedawca nowego środka transportu, przetransportowanego przez nabywcę do innego państwa członkowskiego i tymczasowo zarejestrowanego w tym państwie, był później zobowiązany do uiszczenia podatku od wartości dodanej w przypadku popełnienia przestępstwa podatkowego przez nabywcę, chyba że w oparciu o obiektywne okoliczności zostanie wykazane, że ów sprzedawca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja stanowiła część składową przestępstwa popełnionego przez nabywcę, i że nie podjął on wszelkich racjonalnych środków znajdujących się w jego mocy w celu uniknięcia udziału w tym przestępstwie. Do sądu odsyłającego należy weryfikacja, na podstawie ogólnej oceny wszystkich dowodów i okoliczności faktycznych sprawy stanowiącej przedmiot postępowania głównego, czy ma to miejsce.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – Compass Contract Services Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-38/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Zwrot nienależnie zapłaconego VAT — Prawo do odliczenia VAT — Sposoby — Zasada równego traktowania i zasada neutralności podatkowej — Zasada skuteczności — Przepis krajowy ustanawiający termin przedawnienia]

(2017/C 277/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Compass Contract Services Limited

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

Zasady neutralności podatkowej, równego traktowania i skuteczności nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które, w ramach skrócenia terminu przedawnienia, z jednej strony, wniosków o zwrot nienależnie zapłaconego podatku od wartości dodanej, a z drugiej strony, wniosków o odliczenie naliczonego podatku od wartości dodanej, przewidują różne okresy przejściowe, tak że wnioski dotyczące dwóch trzymiesięcznych okresów rozliczeniowych podlegają różnym terminom przedawnienia w zależności od tego, czy dotyczą zwrotu nienależnie zapłaconego podatku od wartości dodanej, czy odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 czerwca 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Unibet International Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(Sprawa C-49/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przesłanki udzielenia koncesji na zarządzanie gier losowych online — Praktyczna niemożliwość uzyskania takiego zezwolenia przez operatorów prywatnych posiadających siedziby w innych państwach członkowskich)

(2017/C 277/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unibet International Ltd.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

Sentencja

- 1) Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu takiemu jak ustawodawstwo rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawia system koncesji i zezwoleń na zarządzanie gier losowych online, jeżeli zawiera ono przepisy dyskryminujące operatorów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich lub jeśli przewiduje ono przepisy niedyskryminujące, stosowane jednak w sposób nieprzejrzysty lub wykonywane w sposób, który uniemożliwia lub utrudnia kandydowanie przez niektórych oferentów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich.
- 2) Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu sankcji takich jak sankcje rozpatrywane w postępowaniu głównym, będącym skutkiem naruszenia ustawodawstwa krajowego ustanawiającego system koncesji i zezwoleń na zarządzanie gier losowych, jeżeli omawiane ustawodawstwo krajowe okazuje się być sprzeczne z tym postanowieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.